

IN MEMORIAM
Johannes Piiper
11.11.1924 – 2.01.2012

Akadeemia välisliige Johannes Piiper sündis 11. novembril 1924 Tartu Ülikooli professori pojana. 1942. aastal lõpetas ta H. Treffneri Gümnaasiumi ja 1952. aastal Göttingeni Ülikooli arstiteaduskonna. Samas kaitses ta 1954. aastal meditsiinidoktori kraadi ning pärast enese-täiendamist Ameerika Ühendriikides Buffalo ülikoolis toimus 1960. aastal seal ka tema habilitatsioon füsioloogia alal. 1966. aastal nimetati Johannes Piiper Göttingeni Ülikooli erakorraliseks professoriks. Ta oli Fribourgi Ülikooli (Šveits) ja Tartu Ülikooli audoktor.

Enam kui poolsajandi vältel oli Johannes Piiperi teadustegevus seotud Max Plancki Eksperimetaalmeditsiini Instituudiga, kus ta 1953. aastast alates töötas erinevatel ametikohtadel assistendist peadirektorini. Johannes Piiper emeriteerus 1992. aastal.

1991. aastal valiti ta Eesti Teaduste Akadeemia välisliikmeks füsioloogia alal.

Johannes Piiperi peamised uurimissuunad on olnud hingamisfüsioloogia ja võrdlev füsioloogia ning nendes valdkondades on ta saavutanud rahvusvahelise tunnustuse. Tema sulest on ilmunud üle 570 publikatsiooni. Ta on tegutsenud arvukates erialaühingutes, nagu Kopsu- ja Hingamisuuringute Ühing, Rahvusvaheline Kudede Hapnikuvahetusuuringute Ühing, Euroopa Võrdleva Füsioloogia ja Biokeemia Ühing jpt.

2002. aastal autasustati Johannes Piiperit Eesti Vabariigi Valgetähe IV klassi teenetemärgiga.

Johannes Piiper suri 2. jaanuaril 2012 Göttingenis.